

– așa cum ne zice și rugăciunea – este pretutindenea și toate plinește, înseamnă că pentru Dumnezeu n-am nici măcar nevoie să bag mâna-n buzunar să scot un celular și să fac un număr, ca să ajung să vorbesc cu El. Pot în orice clipă, în orice loc să zic "Doamne!", și asta a început deja să fie o rugăciune. Hai să *profităm* de caracteristica asta a lui Dumnezeu și să începem să zicem "Doamne!"...

Revin la cuvântul Sfântului Siluan, care este cuvântul întregii Filocalii, pentru că toți o spun într-un fel sau altul, că ar trebui să nu facem nimic în viața noastră fără să cerem lui Dumnezeu.

Și Sfântul Siluan m-a uimit pe mine – și poate pe mulți dintre voi – când zice că Adam, când i-a venit în gând să mănânce din rodul ăla, trebuia să se roage lui Dumnezeu. Și în mai multe locuri unde nu m-am așteptat... Că doar Adam știa,

Dumnezeu îi spusese să nu ia din rodul ăla. Uite că Siluan spune că trebuia să cerceteze cuvântul lui Dumnezeu. Și noi cred că trebuie să ne obișnuim ca prima noastră reacție să fie "Doamne!"... Vreau să zic, conștient, sau să pătrundă până în subconștient. Poate ar trebui ca până în visele noastre – și se întâmplă asta, am auzit pe mulți zicând că, într-un vis, în care se întâmplă nu știu ce, strigă către Dumnezeu. Bun lucru! Așa trebuie să devină rugăciunea. [...]

Când concluzia e de la Dumnezeu și nu de la mine, când nu eu termin fraza lui Dumnezeu, oricât de logică ar fi formula pe care o găsesc eu, dar când vine de la Dumnezeu, totul în om se convinge, totul în om e nu numai convins, dar oarecum vindecat, satisfăcut, împlinit, împăcat.

Sursa: manastireasuruceni.md

PROGRAMUL LITURGIC

Marti 21 martie	18:00	Sfântul Maslu
Vineri 24 martie	18:00	Pavecernița
Sâmbătă 25 martie	08:30	Sfânta Liturghie → Buna Vestire
	18:00	Vecernie și Litie
Duminică 26 martie	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro

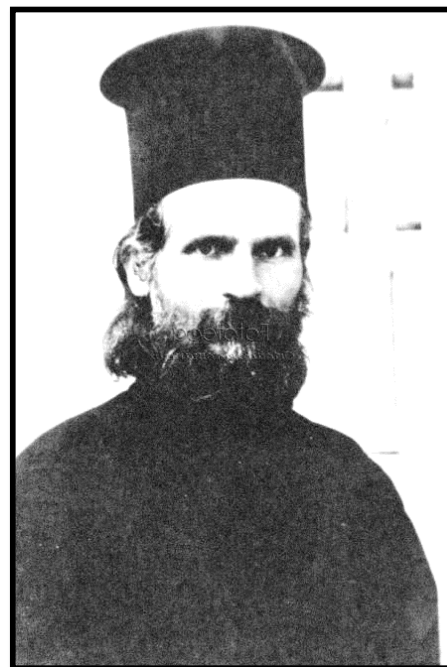
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

De va lăsa omul voia și cugetele sale și va face voia și cugetul lui Dumnezeu, pentru acela în lumea toată nu se va găsi nici loc, nici lucru care să-i împiedice mântuirea.

(Sfântul Petru Damaschin)

Nr. 204 / 19 martie 2017

**PROTOSINGHELUL
VICHENTIE MĂLĂU**

1887 – 1945

VEZI-ȚI DE SINEȚI ȘI TACI CA MORTUL ÎN GROAPĂ

SCRISOARE CĂTRE O CĂLUGĂRIȚĂ DIN AGAPIA

Pentru ce nu te ții de învățătura Sfintei Evanghelii, care spune așa: Nimeni nu poate veni la Mine de nu-l va trage pe el Tatăl? Deci, pe fiecare om, dacă nu-l trage și nu-l mișcă Duhul Sfânt, el rămâne împietrit ca Faraon, căruia Dumnezeu anume i-a împietrit inima ca să facă minuni prin el, să se proslăvească prin împietrirea lui.

Așa face Dumnezeu cu fiecare om. Nu-l cheamă când vrei tu, ci când vrea El. Degeaba te frământă, că gândurile lui Dumnezeu nu-s ca ale noastre.

A mia oară îți spun, nu te frământa degeaba. Vezi-ți de sineți necurmat și numai de sineți, că altfel te pui contra lui Dumnezeu. Ai jurat

răbdare? Rabdă! Nu căuta ce fac alții. Și apoi Dumnezeu voiește să-ți cauți de sineți. Ce vrei? Cu forța să mântuiești pe om? Ai uitat ce i-au făcut Sfântului Simeon? Cum l-au dat călugării afară din mănăstire? Rabdă deci. Nu te pune contra lui Dumnezeu. Caută-ți de tine însăți. Căutând la ce fac alții, greșești. Nu te rătăci vrând să îndrepti pe alții. Vezi-ți de tine, că pentru tine ai jurat. Are Dumnezeu grijă de fiecare.

Sunt foarte mâhnit că nu îți seamă de sfaturile ce ți s-au dat de mii de ori. N-au făcut așa toți cei ce s-au făcut sfinți, ci și-au căutat numai și numai de sine și de sufletul lor, și i-au lăsat pe toți în pace, ca să-i mântuiască Dumnezeu când o vrea El.

Ai făcut păcat mare că ai raportat pe toate. N-a făcut Domnul așa cu cei ce L-au răstignit, ci S-a rugat Tatălui să-i ierte că nu știu ce fac.

Degeaba te mâinii mereu pe mine că te mustru și fug, căci eu înțeleg Evanghelia mult mai adânc ca sfinția voastră. Ți-am spus că ai să ieși rău, căci calci Evanghelia. Nicăieri nu vei putea sta și să ai pace și să te mântuiești, de nu vei tăcea ca mortul și să rabzi până la sânge. Căci de te ocupi să mântuiești pe alții, te uiți pe tine.

Dumnezeu are să-i mântuiască când vrea El, nu când vrei sfinția ta.

De nu vei asculta ce-ți spun, totdeauna vei greși de moarte și nu vei mai avea pace cu nimenea. Care ți-i smerenia dacă raportezi (dacă pâraști)? N-o văd! Ți se pare că faci bine ceea ce faci, dar nu! nu! nu! ci greșești de o mie de ori. Eu niciodată nu aprob și nu voi face ce faci ca să tragi cu forța lumea la Dumnezeu.

Supără-te cât vrei, dar acesta e adevărul adevărat. Caută-ți de tine și taci ca mortul în groapă. Cuvintele acestea sunt ale lui Dumnezeu, nu ale mele, și sunt de aur. Și nu numai că-ți dau sfat să le păzești, dar eu necurmat le păzesc cu mare frică și sfințenie, căci altfel sunt pierdut.

Aceasta este ultima mea învățătură ce-ți pot da ca slugă a lui Dumnezeu. De câte ori raportezi, de atâtea ori calci Evanghelia care îți arată pe Domnul răstignit.

Grozav de greșit înțelege Scriptura Sfântă. Mata ești rătăcită cu totul. Și dacă nu vei răbda, ai să cazi în grele păcate la care nici nu visezi. Căci Dumnezeu are să te coboare să-ți vezi de sineți. Și de va voi Dumnezeu, o să trăim și o să vedem și aceasta. Să nu uiți asta, că mai dinainte ți-am spus.

Sfinții Apostoli Iacob și Ioan s-au dus, trimiși de Domnul, într-un sat ca să cumpere de mâncare pentru toți sfinții apostoli. Și când s-au dus acolo, văzându-i că-s evrei, nimeni n-a voit să le vândă nimic. Și

ei, mâniindu-se, au venit și l-au raportat Domnului Iisus, rugându-L să le dea voie ca să ceară, ca și Ilie, foc din cer și să ardă satul acela. Însă Domnul le-a zis: „Voi greșiți tare mult, căci Fiul Omului n-a venit să piardă lumea, ci să o mântuiască”. Și o mântuiește cum vrea El!

Uite exact așa cauți și mata când raportezi și tragi cu forța lumea la Dumnezeu. Greșești mult, faci păcat mare. Caută-ți de sine, de o mie de ori îți spun, că te prăpădești cu sufletul. Rabdă, rabdă, rabdă și iar rabdă! Îți trebuie multă, multă umilință și supunere tuturor că ți-ai ridicat toată mănăstirea în capul sfinției tale prin raport și ai rupt dragostea cu soborul. Închei zicând: Dacă toată viața sfinției tale nu te vei hotărî ca pe toți și pe toate să-i crezi sfinți și sfinte, nu te poți mântui și degeaba mai stai în călugărie.

Eu cred din inimă mereu că toți sunt sfinți și sfinte și că Dumnezeu îi mântuiește și îi sfințește așa cum eu nu pot pricepe, nici sfinția ta!

Sursa: Arhim. Ioanichie Bălan, „Chipuri de călugări îmbunătățiți”, vol.2, Editura Mănăstirea Sihăstria, 2009

PĂRINTELE RAFAIL NOICA

CUM PUTEM EVITA
ERORILE DUHOVNICEȘTI

În primul rând, rugăciune, poate, și-n al doilea rând, răbdare.

Trebuie să avem rugăciune ca Dumnezeu Însuși să ne lumineze și să corijeze traiectoriile greșite în noi, și răbdare până când Dumnezeu va face asta. Nu să ne grăbim să tragem o concluzie, nu să ne grăbim ca, dacă Dumnezeu a început o frază de răspuns în viața mea, eu să completez această frază. Din aceste erori de care vorbiți, adică în starea de eroare în care sunt și de neștiință duhovnicească în care sunt, eu să mă grăbesc să spun: „am înțeles ce vrei să zici”. Și îmi dau un răspuns și trag concluzia duhovnicească care cândva se va adeveri a fi... neadeverată!

Deci, rugăciune și răbdare, care cred că este, poate, răspunsul cel mai bun la întrebarea asta, la care vreau să adaug ce numesc rugăciune.

Bineînțeles că tot ce avem tipărit în cărți ca rugăciuni sunt rugăciuni vrednice pe care Biserica le-a dat. Dar ca rugăciune, acum, în contextul ăsta, am în vedere mai ales reacția noastră față de Dumnezeu. Reduc noțiunea de rugăciune la orice reacție față de Dumnezeu.

Când îndreptăm o clipă măcar mintea, poate și subconștient, către Dumnezeu, într-o oarecare deznădejde în care mintea mea poate zice: „Doamne, numai Tu poți să mă ajuți!” – poate nu am spus-o, poate nu am conștientizat-o – e deja rugăciune.

Darămite dacă o facem conștient; și zic așa: dacă Dumnezeu